

[Finansministeren.]

ikke ukendt med, at vi i Tidens Løb har foreslaaet forskellige Ændringer, at vi har ønsket at afskaffe flere af de indirekte Skatter og erstatte dem med direkte, jeg er ikke sikker paa, at Retsforbundet ved de Lejligheder har stemt for de direkte Skatter, men det er muligt, det er ikke altid saa let at vide, hvor de svæver rundt i Verdensrummet, naar det drejer sig om Forslag herinde. Men at Retsforbundet skulde vække vor slumrende Samvittighed, det skal det ærede Medlem ikke have nogen Ulejlighed med, vi klarer os alligevel. (Afbrydelse af *Thomas Pedersen*) . . . ja, det ærede Medlem Hr. Thomas Pedersen kan ogsaa være rolig i saa Henseende.

Der er den Forskel paa Det kommunistiske Parti og Det frie Folkeparti paa den ene Side og Retsforbundet paa den anden Side, at Retsforbundet kræver, at Staten skal beskæftige sig med saa faa Sager som muligt, men det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen, og det ærede Medlem Hr. Thomas Pedersen møder Gang paa Gang med store Krav til det offentlige, kræver endda, at Staten skal give mere, end Tilfældet er. De kan ikke saadan afvise og sige: Vi kræver nok ind, men vi ønsker ikke at skaffe Midlerne til Veje. De maa, ligesom Venstre, meddele, paa hvilken Maade de ønsker at skaffe Pengene til Veje til de Formaal, her er Tale om. Og naar det ærede Medlem Hr. Thomas Pedersen i Dag erklærer, at han ikke er i Stand til at overvinde sig selv og stemme for dette Lovforslag, vil jeg sige, at det venter jeg heller ikke; det betyder heller ikke meget, for selv med det ærede Medlem Hr. Thomas Pedersens og hans Partifælles Tilslutning er vi ikke i Stand til at føre noget igennem i Landstinget.

Det ærede Medlem Hr. Thomas Pedersen mener, at vi kan vente til Landstingsvalget i 1936, vi klarer os nok de Maaneder, der er imellem. Ja, det kan vi jo gøre, men hvad vil det sige? Det vil sige, at vi vedtager en Finanslov med et Underskud paa 50 Mill. Kr. uden Sikkerhed for i det kommende Finansaar at kunne faa disse Midler tilvejebragt. Hvis det saa sker, at vi ikke faar Flertal i Landstinget, og vi har vedtaget en Finanslov, som mangler disse Penge, hvorledes vil man saa være i Stand til at tilvejebringe de Midler, der skal til, bl. a. de 20 Mill. Kr. i Tilskud til Arbejdsløshedskasserne og de mange Millioner til alle de øvrige sociale Formaal? Jeg tror alligevel, det vil være klogest, at vi sørger for at faa Balance paa den kommende Finanslov,

sørger for at faa de Indtægter, som er nødvendige til at dække Udgifterne.

Det ærede Medlem Hr. Thomas Pedersen mente, at naar man havde været imod Margarineafgiften, burde man ogsaa være imod Kaffeafgiften. Det ærede Medlem glemmer, at da man i sin Tid indførte Margarineafgiften, var det til et bestemt Formaal; men man vilde nu have fortsat paa den Maade, at Beløbet ikke gik i Statskassen til Gavn for de arbejdsløse, som det gjorde i Vinteren 1933—34, men skulde gaa til et andet Formaal. Vi har ment, at det er paakrævet, at Pengene til den Lovgivning, vi har i al Almindelighed, hvor Staten anvender mange Millioner til sociale Formaal og andre almennyttige Formaal, skaffes til Veje. Hidtil har vi ikke været i Stand til at skaffe dem til Veje paa anden Maade end den, der her er foreslaaet. Jeg tør ikke løbe an paa, at Det kommunistiske Parti i den kommende Tid vil være i Stand til at skaffe os Flertal i Landstinget — ikke med den Politik, det hidtil har ført —, og derfor sætter jeg ikke min Lid til det, men ønsker Forhandling med de Partier, som er i Stand til ved Samarbejde at gennemføre dette Forslag, og efter de Udtalelser, der er faldet her i Dag, nærer jeg da ogsaa Forventning om, at det vil lykkes.

Gustav Pedersen: Jeg er noget forbavset over, at det ærede Medlem Hr. Himmelstrup i Aar gentager Paastanden om, at der ikke skulde være Penge i Toldloven af 5. Oktober. For langt den overvejende Del af de Varegrupperes Vedkommende, som der er Tale om, kan der sælges det, man kan faa Valutaattest til, og naar det er Tilfældet, er det da ganske givet, at saa er det samlede Udbytte af Toldens Differencen mellem de to forskellige Satser. Flere Bemærkninger er der vist ikke Grund til at gøre om disse Forhold.

Til det ærede Medlem Hr. Drachmann vil jeg sige, at det er ikke umiddelbart indlysende, at en Omlægning fra Forbrugs-skatter til Skatter paa de høje Indtægter vil give Arbejdsløshed. Det vil jo ikke blive Skat paa disse Indtægters Oprindelse eller paa det Arbejde, der har skabt dem, men paa selve Nettoindtægten, og det er da givet, at for det arbejdende Erhvervsliv er det lettere at disponere efter de smaa Indtægters Forbrug end efter de store Indtægters Forbrug, fordi det falder langt mere regelmæssigt. Følgelig maa en Besparelse for de smaa Forbrugere, der ganske givet gaar ind i Omsætningen paa anden